

POŘAD BOHOSLUŽEB NA PROSINEC

Růženec a možnost svaté zpovědi vždy půl hodiny před Mší sv.

PRAHA

PRAHA – MICHLE, Kaple sv. Anežky České, Na Záhonech 10

30.11. a 14.12.	- 7.00	- Roráty
24.12.	- 8.30	- Vánoční prima
	- 9.00	- Mše sv. (chorální)
25.12.	- 00.00	- Půlnoční Mše sv. (chorální)
26.12.	- 9.00	- Mše sv. (chorální)

PRAHA – VINOHRADY, Národní dům, Nám. míru 9

14.12.	- 10.00	- Mše sv. (chorální) a po ní katechese
--------	---------	--

STARÁ BOLESLAV

25.12.	- 10.00	- Mše sv. (chorální)
27.12.	- 10.00	- Mše sv. (chorální)

BRNO – ČERNOVICE

Kaple Královny posvátného růžence, Faměrovo nám. 26

4.12.	- 17.30	- 1. pátek - Mše sv. s lidovým zpěvem
6.12.	- 17.30	- Mše sv. (chorální) a po ní Svátostné požehnání
8.12.	- 17.30	- Neposkvrněného Početí - Mše sv. (chorální)
19.12.	- 17.30	- Nešpory a Svátostné požehnání
20.12.	- 10.00	- Mše sv. (chorální) a po ní Svátostné požehnání
31.12.	- 15.00	- Mše sv. s lid. zpěvem a po ní děkovná pobožnost
1.1.10	- 17.30	- Mše sv. (chorální) a po ní Svátostné požehnání
13.,24., 25., 26. a 27.12.-	10.00	- Mše sv. recitovaná s lidovým zpěvem
5., 7., 9.,10.,11.,		
19., 21. a 22.12.	- 7.00	- Roráty
12.,14. a 28.12.	- 8.00	- Mše sv.

FRÝDEK – MÍSTEK

Zámecké nám. 1251, 1. patro

6.12.	- 10.00	- Mše sv. (chorální) a po ní katechese
20.12.	- 17.30	- Mše sv. (chorální)

Prosinec 2009

č. 104

Informační leták

Kněžského bratrstva sv. Pia X.

Draží věřící,

příchod Vykupitele je očekávaným časem osvobození člověka pro svobodu dítek Božích k dosažení jediného pravého cíle lidského života. Člověk byl stvořen pro blaženou věčnost a na cestě k ní je opravdu svobodný. Kdo z této cesty sejde, ztrácí svobodu v Bohu a stává se otrokem věcí a bytostí stvořených.

V současnosti rozšiřovaná ideologie lidské svobody chápané jako indiference a absolutní absence determinace je buď podvod zaměřený k ovládnutí ze všech hodnot vykořeněné masy nebo výron lidské hlouposti a pýchy.

Každý člověk je ve svém životě omezen už svými potřebami, tělesnými i duševními schopnostmi, prostředím a společností. Jako tvor závislý, ale nadaný svobodnou vůlí, sice může o určitých věcech rozhodovat, musí však nést důsledky svých rozhodnutí, a to i proti své vůli. Pokud rozhodnutí člověka odpovídají jeho schopnostem a možnostem v dané situaci, mohou vést k cílenému úspěchu. Není-li tomu tak, vedou ke zklamání a krachu. Tento princip se ovšem netýká pouze dílčích rozhodnutí, nýbrž i životního cíle, který je vůdčím pro každý lidský život. Tento cíl člověka buď zotročuje, nebo osvobozuje ke službě; za obé dostaneme jednou svoji životní odměnu.

Jsou lidé, kteří svůj cíl vidí v blahobytu, dosažení moci, sexuálního vyžití, vědecké dráze, uměleckém, sportovním či jiném úspěchu, často v kombinaci těchto tužeb lidského srdce. Pokud lidé takovým cílům podřídí svoji existenci, stávají se nejen jejich otroky, ale i snadno ovladatelnými raby v rukách mocenských zájmů. Už za vidinu těchto cílů se zříkají mravních principů, vyšších hodnot přirozených i nadpřirozených a namlouvají si dosažení své svobody v tom, po čem nezřízeně touží. Ve skutečnosti jsou otroky sama sebe a skrze návnady jim předkládané jsou, aniž si to uvědomují, otroky synagogy Satanovy – démonů a mocných tohoto světa, kteří se obrátili proti „Pánu a jeho pomazanému“ (Ž 2,2).

Člověk je tvor Bohem stvořený a proto na Bohu závislý. Člověku dal Bůh svobodu pro službu v lásce – pro dobro a ne pro zlo. Bůh je ve své dobrotě absolutně svobodný a právě dosažení věčnosti v blaženém patření na Boha v přátelství s Bohem, které nám On sám nabízí (vzhledem k velikosti Boží a nepatnosti lidské by byla opovržlivost po takovém přátelství být jen toužit, kdyby nám ho Bůh ve své velkorysosti nenabízel), je pro nás nejvyšším možným stupněm svobody.

Ale už i zde na zemi nalézáme radost dobrých služebníků, pokud ve svém životě Boží vůli hledáme a naplňujeme – kráčíme s Hospodinem. Jen tak se nestaneme otroky sama sebe, tohoto světa a ďábla.

Původcem světa iluzí je had z ráje, vysvobození nám přinesl až Mesiáš po Adventu starozákonní doby. Současný svět odvrací tvář od slávy Vánoc, od slov Hospodinových: „Syn můj jsi ty, já dnes zplodil jsem tě. Požádej a dám ti národy v majetek, a v tvé vlastnictví končiny země“ (Ž 2,7-8). Člověk se chová, jako by mu svět patřil, jako by nebyl služebníkem Krále všech končin země, nýbrž pánem. Na tuto iluzi i nejmocnějších lidí tohoto světa Bůh ústy žalmisty odpovídá: „Teď tedy, králové, buďte moudří, přijměte výstrahu, králové země! Služte Hospodinu s bázní, jásejte mu s uctivým chvěním. Podvolte se příkázáním, by se Hospodin nerozhněval, ať není vaše cesta vám zkázou; můžete snadno vzplát hněv jeho. Blaze všem, kdož doufají v něho!“ (Ž 2,10-13)

Tomu, kdo ve svém srdci tato slova nese a utváří dle nich svůj život, jsou Vánoce svátky skutečně radostné, svátky osvobození člověka od otroctví pro Lásku, která přemáhá svět.

Aby pro Vás všechny Vánoce po duchovně plodně prožitém Adventu takovými svátky byly, k tomu Vám žehná

P. Tomáš Stritzko FSSPX